

Grundloven blev til, i det Hele taget er gaaet ud fra den Forudsætning, at den samme Beskyttelse, hvormed Ministrene maae nøies, ogsaa maatte strække til for Mænd udenfor Forsamlingen.

Naar man vil sige, at i saa Fald vilde de i § 61 nævnte Ord komme til at staa aldeles øresløse, idet der da albrig vilde kunne være Tale om at drage en Rigsdagsmand til Ansvar for hans Ytringer i Rigsdagen udenfor samme, skal jeg dertil bemærke, at man dog endnu beholder saadanne Sager, der kunne have en mere offentlig Charakter, som de Tilfælde, hvilke Ørsted i sin Tid ogsaa fremhævede, hvor Kongens Person, der jo skal være hellig og ukrænkelig, maaskee blev omtalt paa en altfor upassende Maade, eller hvis en Rigsdagsmand skulde henvende sig til Tilhørerne og opfordre dem til at deeltage i en saadan Antastelse af Rigsdagen som den, der omhandles i en egen Paragraph i Grundloven, nemlig § 47. Men hertil kommer endnu, at der ogsaa gives andre Tilfælde, i hvilke Ordene i § 61 ikke vilde komme til at staa øresløse, jeg mener saadanne Tilfælde, hvor en Rigsdagsmand, efter at være bleven kaldet til Orden for at have fornærmet, dog vedblev at forfølge, vedblev paa en eller anden Maade at gjentage sine fornærmelige Ytringer. Jeg kan saameget mere anfæe en saadan Opfattelse for rimelig nok, som der i enkelte andre Lande i Grundloven selv optoges en udtrykkelig Bestemmelse i denne Retning; det er paa sine Steder fastsat, at Tilladelse til at drage en Folkerepræsentant til Ansvar udenfor Kammeret ikke skal gives strax den første Gang, han bruger de fornærmelige Ytringer, men at der først bliver Spørgsmaal derom i Gjentagelses-Tilfælde, efterat den Paagjældende først af Formanden forgjæves er bleven kaldt til Orden. Og da der nu i nærværende Tilfælde, hvad jeg beklager, slet ikke her har fundet nogen saadan Paamindelse Sted, skal jeg for min Person udtale, at jeg vil stemme for det af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts Ste Valgfreds (S. A. Hansen) gjorte Forslag. Ved det, hvad jeg nu har fremført, troer jeg nemlig at have støttet den Mening, at Spørgsmaalet om Henfigten med Ordene i § 61 ei er

saar klar, at et Udvalgs Nedsættelse jo er at foretrække for strax at give den ansøgte Tilladelse.

Timestad: Her foreligger en usædvanlig Sag, usædvanlig i sin Oprindelse, usædvanlig ved den Gang, den har faaet, og endnu mere usædvanlig ved det Forslag, der er kommet frem. Det er overmaade mærkeligt, at Sagen ikke maa komme til Discussion her i Salen, men at der er fremkommet Forslag om, at der strax skal nedsættes et Udvalg, idet jeg maa tilstaae, at jeg hverken af den ærede Forslagsstiller (S. A. Hansen) eller den sidste Taler (Schiern) har hørt Noget, der kunde begrunde en saadan Fremgangsmaade. Den ærede Forslagsstiller's Grunde ere efter min Formening blevne fuldstændig imødegaaede af den ærede Formand, og hvad den sidste ærede Taler's Udtalelser angaaer, da vilde jeg ønske, at det maatte være mig tilladt nu at gaae saa langt ind paa Realiteten, som det forekom mig, at min ærede Ven gif ind paa den; men jeg skal indskrænke mig til at bemærke, at dersom der i vor Grundlov, saaledes som i enkelte andre Grundlove, var optaget den Bestemmelse, at en Folkerepræsentant paa Grund af sine Ytringer i Rigsdagen ikke kunde drages til Ansvar, da havde jeg helst seet det; men nu staaer det her anderledes, nu siger vor Grundlov, at uden Thingets Samtykke kan Ansvar ikke gjøres gjældende, og nu skulle vi altsaa her handle i Grundlovens Ånd. Hvad har nu Grundloven tilsigtet ved disse Ord? Den har uden tvivl ikke tilsigtet Andet end at paabyrde Thinget det Ansvar at gaae ind paa selve Sagens Realitet. Grundloven siger: uden Thingets Samtykke kan Tiltale ikke skee, men naar et saadant Tilfælde skulde komme til at foreligge, da maatte det være Thingets Pligt at see paa Realiteten og derefter give eller negte sit Samtykke; saaledes er Forholdet. Den, der vil stille det saaledes op, som om det Privilegium, eller det Bævn, som er givet Rigsdagsmændene, derved vilde bortfalde, han taler efter min bestemte Formening imod Grundlovens Ånd. Grundloven har indrømmet os store Rettigheder, men den har ogsaa paalagt os Pligter, og en saadan Pligt er det for os at